

Vetlla de Santa Maria

Montserrat, 26 d'abril de 2021

Cant d'entrada

Moderat-enèrgic O.P.

Ant. *f* Ve - niu, a - do - rem el Se - nyor *p* en la

se - va mun - ta - nya san - ta, al - le - lu - ia.

1 2 3 4 5 6 *Final sempre*

Salm 94, Invitació a lloar Déu

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa,
aclamem la Roca que ens salva;
presentem-nos davant seu a lloar-lo,
aclamem-lo amb els nostres cants.

El Senyor és Déu sobirà,
el rei dels reis de tots els déus;
té a la mà les entranyes de la terra
i són d'ell els cims de les muntanyes;
la mar és d'ell, perquè ell l'ha feta,
les seves mans han modelat la terra ferma.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo,
agenollem-nos davant el Senyor que ens ha creat;
ell és el nostre Déu,
i nosaltres som el poble que ell pastura,
el ramat que ell mateix guia.

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu:
 “No enduriu els cors com a Meribà,
 com el dia de Massà, en el desert,
 quan van posar-me a prova els vostres pares,
 i em temptaren, tot i haver vist les meves obres”.

Disgustat durant quaranta anys,
 vaig dir d’aquella generació:
 “És un poble de cor esgarriat,
 que desconeix els meus camins”.
 Per això, indignat, vaig jurar:
 “No entraran al meu lloc de repòs”.

Glòria al Pare i al Fill
 i a l’Esperit Sant.
 Com era al principi, ara i sempre
 i pels segles dels segles. Amén.

Paraules d’introducció i benvinguda

Oració

Oh Déu Vivent, que sou l’Amor, força i bellesa en la Natura,
 guia en la marxa de tot Poble i companyia al més pregon de
 cada cor Humà, Pare de nostre Senyor Jesucrist i Pare nostre:
 Vós, que escollíreu Maria per Mare del vostre Fill i
 consagràreu els turons de Montserrat com a Santuari de la
 nostra Mare i del nostre Poble, feu que tots els catalans, sota
 l’esguard de la nostra Moreneta, caminem en la germanor del
 Crist, fidels a la Casa Pairal de la Terra, segurs de la casa
 Pairal del Cel. Pel mateix Crist, Senyor Nostre.

Lectura primera

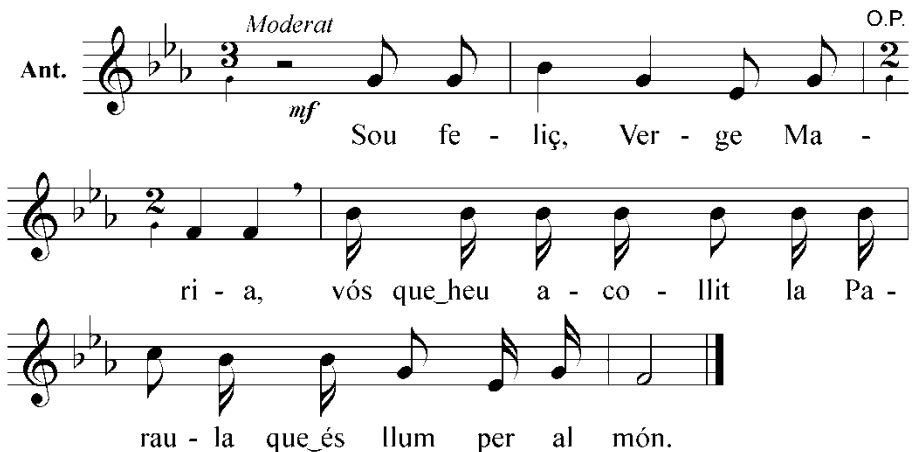
Lectura del llibre de Judit 13,14.17-20

Davant la gent que l'envoltava, Judit cridà: “Lloeu el Senyor, lloeu-lo. Ell, que manté fidelment el seu amor al poble d'Israel, s'ha valgut de les meves mans per abatre aquesta nit els nostres enemics.”

El poble no se'n sabia avenir. Tothom es va prosternar i, ple d'una gran admiració, adorava Déu i deien tots alhora: “Sou beneït, Déu nostre, que avui heu anorreat els enemics del vostre poble.”

Ozies digué a Judit: “El Déu Altíssim t'ha beneït més que a totes les dones de la terra. Beneït sigui Déu, el Senyor, que ha creat el cel i la terra i t'ha conduït amb èxit per alliberar-nos del qui manava els nostres enemics. La confiança que t'ha guiat no s'allunyarà mai del cor dels homes, que recordaran per sempre el poder de Déu. Per la gràcia de Déu, que tot això t'enalteixi sempre, i que ell et recompensi omplint-te de béns, a tu que, en veure la humiliació del teu poble, sense plànyer la teva vida, et vas llançar a salvar-nos de la ruïna, anant de dret pel bon camí, tal com volia el nostre Déu.” I tot el poble va respondre: “Amén, així sia.”

Ant. *Moderat* O.P.

mf Sou fe - liç, Ver - ge Ma - ri - a, vós que heu a - co - llit la Pa - rau - la que és llum per al món.

Càntic de Judit

Filla, el Déu Altíssim us ha beneït
més que a totes les dones de la terra.
Beneït sigui Déu, el Senyor,
que ha creat el cel i la terra.

La confiança que us ha guiat
no s'allunyarà mai del cor dels homes,
que recordaran per sempre
el poder de Déu.

Oració

Déu Altíssim,
que heu beneït Maria entre totes les dones
i heu fet que del seu sant ventre
nasqués a la terra el vostre Fill,
concediu-nos als qui preguem
en aquesta muntanya santa
l'esperit d'acció de gràcies i de lloança.
Per Crist Senyor nostre.

Lectura segona

Lectura del llibre de Rut 2,1-2.8-11;4,13-17

Noemí tenia un parent de la banda del seu marit que es deia Booz, un home important del clan d'Elimèlec. Rut, la moabita, digué a Noemí: “Aniré al camp a espigolar, si trobo algú que m’ho permeti.” Ella respongué: “Sí, ves-hi, filla meva.”

Booz li digué: “Escolta, filla meva: No vagis a espigolar enlloc més. No surtis de la meva propietat i queda’t amb les meves criades. Fixa’t a quin camp seguen i ves-les seguint. He donat ordre als mossos que no t’amoïnin. Si tens set, ves a beure dels càntrirs que els mossos han omplert.” Ella es prosternà amb el front fins a terra i li digué: “¿Com és que em tractes amb tant de favor a mi, que sóc estrangera?” Booz li respongué: “M’han contat fil per randa el que has fet per la teva sogra després de la mort del marit: com has deixat el pare, la mare i el país on vas néixer, i has vingut a viure amb un poble que fins ara no coneixies.”

Booz es va casar amb Rut, i el Senyor li va donar un fill. Les dones deien a Noemí: “Beneït sigui el Senyor, que no t’ha deixat desamparada. El nom del teu marit es perpetuarà dins el poble d’Israel. Aquest fill et farà reviure i et sostindrà en la teva vellesa, perquè te l’ha donat la teva nora, que t’estima i ha estat millor per a tu que set fills.” Noemí prenia el fill, el tenia a la falda i li feia de mainadera. Les veïnes en parlaven com si fos el fill de Noemí, i li van posar el nom d’Obed. Amb el temps va ser pare de Jessè, pare de David.

Càntic d'Anna, exultació dels humils en Déu

Celebro de tot cor el Senyor,
i alço el meu front en honor d'ell.
La meva boca es riu dels enemics,
feliç de veure que ell m'ha salvat.

Als millors soldats, els tremola l'arc,
mentre els més covards s'armen de valor;
els qui tenien pa de sobres es lloguen per menjar,
mentre als afamats ja no els falta aliment;
la dona estèril infanta set fills,
mentre decau la mare fecunda.

És el Senyor qui dona mort o vida,
qui enfonsa dins el país dels morts o en treu fora.
És el Senyor qui dona pobresa o riquesa,
qui abaixa o enalteix.

Aixeca de la pols el desvalgut,
treu el pobre de la cendra,
per asseure'l entre els poderosos,
i donar-li possessió d'un soli gloriós.
Els pilars de la terra són del Senyor,
i ha posat damunt d'ells els continents.

Oració

Celebrem de tot cor, Senyor,
que ens hàgiu salvat
per la passió i la resurrecció del vostre Fill,
vós que aixequau de la pols els desvalguts,
concediu-nos, com Maria,
el soli gloriós de Jesucrist,
que viu i regna pels segles dels segles.

Lectura tercera

Lectura del llibre del profeta Isaïes **11,1-5.10**

Aquell dia la soca de Jessè tallada traurà un rebrot, naixerà un plançó de les seves arrels. L'Esperit del Senyor hi reposarà: esperit de saviesa i d'enteniment, esperit de consell i de valentia, esperit de coneixement i de reverència del Senyor, i tindrà les delícies a reverenciar el Senyor. No judicarà per les aparences ni decidirà pel que senti dir; farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb raó a favor dels pobres del país. Un reny de la seva boca abatrà el violent, una alenada dels seus llavis matarà l'injust. S'armarà de justícia la cintura, se cenyirà de lleialtat.

Aquell dia, els estrangers vindran a consultar el rebrot de Jessè que s'alçarà dret com a bandera dels pobles, i el lloc on residirà serà ple de glòria.

O.P.

Moderat

Ant. *f*

Ma - ri - a ens ha por - tat el Sal - va -
dor del món, al - le - lu - ia.

Càntic d'Isaïes (61,10a-d.f;62,2-3)

Aclamo el Senyor ple de goig,
la meva ànima celebra el meu Déu,
que m'ha mudat amb vestits de victòria,
m'ha cobert amb un mantell de felicitat,
com la núvia que s'engalana amb joiells.

El Senyor farà germinar el benestar
i la glòria davant de tots els pobles
com la terra fa créixer la brotada
o el jardí fa néixer la sembra.

Els altres pobles veuran el teu bé,
tots els reis veuran la teva glòria
i et donaran un nom nou
que els llavis del Senyor designaran.
Seràs una corona magnífica a les mans del Senyor,
i una diadema reial a les mans del teu Déu.

Oració

Feu germinar, Senyor, el benestar i la glòria
davant de tots els pobles,
i, ja que ens heu concedit el patronatge de Maria,
feu-nos, amb ella,
una corona magnífica a les vostres mans.
Per Crist Senyor nostre.

Himne: Glòria a Déu a dalt del cel

Oració

Oh Déu, font i origen de tot bé,
vós que gloriïqueu amb un culte insigne
la muntanya escollida
en honor de la Mare del vostre Fill,
feu que, ajudats per la intercessió
de la Immaculada Verge Maria,
arribem amb seguretat
a aquella muntanya santa que és el Crist.
Ell, que amb vós viu i regna
en la unitat de l'Esperit Sant,
Déu, pels segles dels segles.

Lectura quarta

Lectura de la carta als Gàlates 4,4-7

Germans, quan el temps arribà a la seva plenitud, Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona, nascut sota la Llei, per rescatar els qui vivien sota la Llei, perquè obtinguin ja la condició de fills. I la prova que som fills de Déu és que l'Esperit del seu Fill, que ell ha enviat, crida en els nostres cors: “Abbà, Pare!” Per tant, ja no ets esclau, sinó fill; i si ets fill, també ets hereu, per gràcia de Déu.

Al·leluia

Cinquena lectura

Lectura de l'Evangeli segons sant Joan 19,25-27

Vora la creu de Jesús hi havia la seva mare i la germana de la seva mare, Maria, la dona de Cleofàs, i Maria Magdalena. Jesús veié la seva mare i, al costat d'ella, el deixeble que ell estimava, i digué a la mare: “Mare, aquí tens el teu fill.” Després digué al deixeble: “Aquí tens la teva mare.” I d'aleshores ençà el deixeble l'acollí a casa seva.

Professió de Fe

Amplitud i fermesa

f Crec en un Déu, *mf* Pa - re tot - po - de -

rós, cre - a - dor del cel i de la ter - ra. I en Je - su -

crist, ú - nic Fill seu i Se - nyor nos - tre; el

qual fou con - ce - but per o - bra de l'Es - pe - rit Sant, *p* nas -

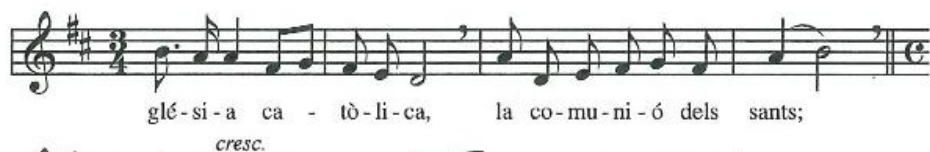
qué de Ma - ri - a Ver - ge; pa - tí so - ta el po - der de Ponç Pi -

lat, *f* fou cru - ci - fi - cat, mort i se - pul - tat; da - va - llà als in -

cresc. ferns, res - sus - ci - tà el ter - cer di - a d'en - tre els morts; *f* se'n pu - jà al

cel, seu a la dre - ta de Déu, Pa - re tot - po - de - rós; i d'a -

llí ha de ve - nir a ju - di - car els vius i els morts.

Pregària dels Fidels

Renovació de l'ofrena de l'oli de les llànties

Pregària Eucarística

Lletania de la fracció del pa

Recitat Tranquil O.P.

1. *p* Tin-gueu pi - e - tat de nos - al-tres.

2. *mf* Tin-gueu pi - e - tat de nos - al-tres.

3. *f* Do - neu - nos la pau.

Cant de comunió

Ant. *Mogut* O.P.

El Tot - po - de - rós o - bra en mi me - ra -
ve - lles, al - le - lu - ia. El seu nom és
Sant, al - le - lu - ia, al - le - lu - ia.

1 2 3 4

[Lc 1, 46-55]

Visita Espiritual a la Mare de Déu de Montserrat

L'any 1981, celebrant el centenari de la coronació canònica de la imatge de la Mare de Déu de Montserrat i la proclamació del seu patronatge sobre Catalunya, el monestir va demanar al bisbe Pere Casaldàliga que fes per a aquella ocasió una visita espiritual a la Mare de Déu. Avui, com un homenatge a la seva memòria tornem a invocar Santa Maria amb les seves paraules.

1 – Mare sortosa que heu cregut dòcilment en la Paraula i, amb la vostra Fe, heu fet possible el compliment de la Promesa: renoveu en la puresa de l'Evangeli l'antiga Fe de la nova Catalunya i ajudeu-nos a transformar la nostra Fe malalta en testimoniatge revelador de Vida, tasca política d'Història i signe profètic de la Pàtria final que esperem.

Després de cada invocació es canta aquesta antífona:

Molt àgil Odiló Planès

San- ta Ma - ri - a, Ver - ge
Ma - re de Déu, in - ter - ce - diu per nos -
al - tres prop del Se - nyor, el nos - tre Déu

2 – Noia de veïnat de Natzaret, dona de poble, casada amb un treballador, pobra entre els pobres de Jahvè: deslliureu la vostra Catalunya del materialisme consumista i del benestar insolidari; arrenqueu-nos de la neutralitat, impossible en aquest món d'explotats i explotadors, i forceu l'Església catalana a optar, com Jesús, per la convivència i per l'acció a favor dels pobres de la Terra, que són els únics hereus del Cel.

3 – Profetessa de l'Alliberament, trobadora del Magnificat a les muntanyes de la Judea i des de la testa cisellada de Catalunya: manteniu-nos el cap ben arrelat en el seny de casa i net de tota mentida forastera, deslliureu el nostre esperit de tota mena d'esclavatge i de corrupció, i confirmeu-nos com a militants indefectibles de la Causa d'aquell Alliberament total amb què el vostre Fill ens ha alliberat per sempre.

4 – Santuari de la Nova Aliança, ventre matern de l'Eucaristia, Sinaí nostre de Montserrat: reconcilieu-nos amb el Pare, en l'Esperit del Germà Gran, Jesucrist, salveu la unitat de Catalunya per damunt dels partidismes, agermanant en una gran família els catalans de mena i els altres catalans, i feu del nostre Poble, acostumat a la Mar oberta, una comunitat de diàleg i de col·laboració, Espanya endins, Europa enllà i amb vista a totes les terres fins als Pobles menyspreats del Tercer Món.

5 – Filla d'un Poble sotmès a l'Imperi, Mare d'un Fill perseguit i condemnat. Cor de dona i de mare sotraguejat per les sofrances i les expectatives de la vostra gent. Cristiana fidelíssima en el seguiment de Jesús, fins a la prova extrema de la Creu redemptora: ensenyeu-nos la humil fidelitat de cada dia, arran del poble i portant la Creu, i feu que el treball i progrés de la feineria Catalunya siguin sempre un servei desinteressat en la construcció del Regne.

6 – Estrella de l'alba de la Pasqua florida, primera testimoni de la Resurrecció, estel de Montserrat que assolella les nostres nits: enfortiu en nosaltres aquella Esperança que, ni en les desventures de la Pàtria ni en les infidelitats de l'Església, mai no es descoratja i mai no s'escandalitza; que sap forjar la vinguda del Temps Nou ací a la Terra i ultrapassa, amb els vostre Fill ressuscitat, les fosques de la Mort, cap a la Vida plena.

7 – Maria de Pentecosta, penyal acaronat pel Vent de l'Esperit, Cenacle de la pregària i de la cultura de Catalunya: torneu-nos oberts tothora a l'Esperit; gent d'oració, de reflexió i d'estudi; llevat i foc de l'Evangelí enmig del Món d'avui; ecumènicament apassionats per l'Església una que el Crist implorava en el seu testament, i constructors, arreu i amb tothom, del Regne de Déu i dels Homes.

Virolai

Andante espressivo

Estrofa

The musical score is written on six staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of two sharps (F# and C#), and a 6/8 time signature. The tempo/mood is 'Andante espressivo'. The lyrics are in Catalan. The score includes dynamic markings: 'p' (piano) and 'pp' (pianissimo). There are also repeat signs and a final double bar line. The lyrics are: 'Amb ser-ra d'or els an-ge-lets ser-ra ren, amb ser-ra d'or, ei-xos tu-rons per fer-vos un pa-lau, per fer-vos un pa-lau. Rei-na del Cel que els se-ra-fins bai-xa ren, Rei-na del Cel, deu-nos a-bric dins vos-tre man-tell blau, dins vos-tre man-tell blau.'

p Amb ser-ra d'or els an-ge-lets ser-ra

pp ra - ren, amb ser-ra d'or, ei-xos tu-rons per

fer-vos un pa-lau, per fer-vos un pa-lau.

Rei-na del Cel que els se-ra-fins bai-

pp xa - ren, Rei-na del Cel, deu-nos a-bric dins

vos-tre man-tell blau, dins vos-tre man-tell blau.

Montserrat

Gra d'encens 2021 Confraria de la Mare de Déu de Montserrat

Santuari de Montserrat

L'oració col·lecta de la Solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat

Quan el 1881 la Mare de Déu de Montserrat fou proclamada pel Papa Lleó XIII Patrona de Catalunya, la seva solemnitat passà a tenir ofici i missa propis, i també una data pròpia, encara que movable, que era el diumenge després del 25 d'abril. Aquesta data celebrava el dia de la troballa de la sagrada Imatge i no fou fins al 1915 que, a causa de la reforma del calendari feta pel papa sant Pius X, es fixà el 27 d'abril com a dia de la seva solemnitat a fi de conservar el caràcter pròpi dels diumenges tal com explica extensament el P. Francesc Xavier Altés en un article publicat al Butlletí del Santuari. (ALTÉS i AGUILÓ, Fr. Xavier. D'on ens ve el 27 d'abril com a festa patronal de la Mare de Déu de Montserrat sobre Catalunya. Butlletí del Santuari núm. 74, pàg. 39)

Dels textos eucològics, en aquest número 3 del *Gra d'encens* voldríem comentar la col·lecta, que és d'alguna manera la síntesi de la festa. Muntanya, Mare de Déu, poble fidel, tots tres junts expressen l'essència del pelegrinatge a Montserrat en el sentit més pregon del mot.

La figura de la muntanya en clau teològica ja es troba en l'Antic Testament com el lloc on Déu “sobresurt com un castell enmig dels seus merlets” (Sl 47). Evidentment la muntanya de Montserrat evoca singularment aquesta imatge bíblica. El text que recollim a continuació és un fragment del *Tractat sobre els Salms* de sant Hilari de Poitiers (s. IV) on il·lustra aquesta imatge de la muntanya com a símbol del mateix Crist. És un

comentari que ens ajuda a entendre el sentit pregon de la col·lecta de la missa pròpia de la Mare de Déu de Montserrat, en què s'estableix un dinamisme salvífic entre la nostra santa muntanya serrada, el Crist, fill de la Verge Immaculada, i els pelegrins.

La col·lecta a què ens referim és aquesta:

Oh Déu, vós que concediu tots els béns
i que glorifiqueu amb un culte insigne
la muntanya escollida per l'excelsa Mare del vostre Fill únic,
feu que, ajudats amb la poderosa protecció
de la Immaculada Verge Maria,
puguem arribar amb seguretat a la muntanya, que és Crist.

Sant Hilari, en el *Tractat sobre els Salms*, comenta no el salm 47 que suara hem citat sinó el salm 14, es detura a reflexionar el seu primer verset, *Senyor, ¿qui podrà estar-se a casa vostra? ¿Qui podrà viure a la muntanya sagrada?*, il·luminant així per a nosaltres el significat que té per als creients la imatge de “la muntanya”, i comenta:

Amb el nom de “muntanya” sobretot tractant-se de coses celestials hem d'imaginar allò que hi ha de més gran i de més sublim. I, ¿hi ha alguna cosa més sublim que el Crist, i de més excelsa que el nostre Déu? La seva “muntanya” és el cos que va assumir de la nostra naturalesa i en el qual ara habita, cos sublim i excels per damunt de tots els principats i les potestats i

per sobre de tot nom. Al cim d'aquesta muntanya hi ha edificada la ciutat que no pot restar amagada, ja que com diu l'Apòstol: De fonament ningú no en pot posar cap altre fora del que hi ha estat posat, que és Jesucrist. I com que els qui són de Crist han estat elegits en el cos de Crist, i Crist és el fonament del nostre edifici, com també la muntanya edificada sobre la muntanya, Crist és, en conseqüència, aquella muntanya en la qual hom es pregunta qui podrà habitar.

La col·lecta demana de poder arribar a aquesta muntanya que és el Crist per mitjà de la devoció a la Mare de Déu sota l'advocació de Montserrat que té el seu centre en el culte litúrgic que els monjos i els escolans tributen a Déu en el seu santuari. D'aquí brolla, com a record i agraïment, la pietat popular dels fidels que es manifesta a través de la tradició i la cultura.

Sant Hilari continua: *En un altre salm llegim d'aquesta mateixa muntanya: ¿Qui podrà pujar a la muntanya del Senyor? ¿Qui podrà estar-se al recinte sagrat? I Isaïes diu també aquestes paraules: S'esdevindrà als darrers temps: la muntanya del Senyor serà ferma als darrers temps: la muntanya del Senyor serà ferma amb el temple del nostre Déu, i diran: "Som-hi, pugem a la muntanya del Senyor, al temple del Déu de Jacob". I encara Pau: Vosaltres us heu acostat a la muntanya de Sió, a la ciutat del Déu vivent, a la Jerusalem celestial. Ara bé: si tota la nostra esperança de descans rau en el cos del Crist, i si, d'altra banda, hem de descansar a la muntanya, no podem entendre per muntanya res més que el cos que ell assumí de nosaltres, abans del qual era Déu, en el qual era Déu i*

mitjançant el qual transformà el nostre pobre cos segons el model del seu cos gloriós, només que clavem en la seva creu vicis del nostre cos per tal de ressuscitar segons el model del seu. A ell, en efecte, hom s'elevà després d'haver pertangut a l'Església, en ell es descansa des de la sublimitat del Senyor, en ell serem associats als cors angèlics quan nosaltres serem també ciutat de Déu. Hom hi descansa perquè ha cessat el dolor produït per la malaltia, ha cessat la por provinent de la necessitat: tothom, gaudint de ple del que és estable, fruit de l'eternitat, descansarà en els bens fora dels quals no hi ha res desitjable.

Per això a la pregunta: Senyor, ¿qui podrà estar-se a casa vostra? ¿Qui podrà viure a la muntanya sagrada? respon l'Esperit Sant mitjançant el profeta: El qui viu honradament i practica la justícia. En la resposta, doncs, se'ns diu que el qui viu honradament i al marge de qualsevol taca de pecat és el qui, després del bany baptismal, no s'ha tornat a tacar amb cap mena d'immundícia, sinó que resta immaculat i resplendent. És una gran cosa abstenir-se de pecat, però no és encara el descans que ve després del camí recorregut: en la puresa de la vida s'inicia el camí, però no es consuma. De fet, el text continua dient: I practica la justícia. No n'hi ha prou de projectar el bé: cal executar-lo; i no n'hi prou d'iniciar la bona voluntat: cal consumir-la.

La vida humana, la natura, la cultura, la fe, la devoció, la pietat, tot, és un do de Déu que com una sembra generosa es prodiga a tothom amb infinita generositat.

El culte insigne no es altre que la litúrgia de l'Església que envolta el misteri pasqual de Jesucrist, en el qual Déu és glorificat pel seu Fill amb l'Esperit Sant en nosaltres, que som alhora partícips i beneficiaris. De fet aquest és el gran missatge de Montserrat: Veniu, pugeu, participeu, sota l'esguard de Maria del misteri pasqual del Crist.

Aquesta oració de la missa de la Mare de Déu de Montserrat recorre a una imatge molt suggestiva per ajudar-nos a celebrar la festa contemplant la santa imatge de Maria amb el seu fill a la falda com un tot espiritual del nostre pelegrinatge en la fe. La intercessió de la Mare per nosaltres al seu Fill, i Ell com a camí i plenitud del do de Déu. En l'oració preguem a Déu i ens servim de la imatge de "la muntanya" per evocar el desig de viure la fe cristiana, com Maria, prop del Crist, tan a prop que formem part d'aquesta seva plenitud.

El missal de Pau VI incorporà una segona col·lecta per aquesta solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat, però això ja podria ser objecte d'un altre número del *Gra d'encens*.

Montserrat, 27 d'abril de 2021

*Confraria de la Mare de Déu
de Montserrat*